

12. Երեստ եւ: Ա: Ի Կարենիսն

ԾԱՆՅՈՒԹ.— Առաջին երկու տողը գրուած է դրան կամարների վերայ, իսկ մնացածը կամարակալ քարի վրայ: Գիրը գեղեցիկ է եւ սլորդ. գրելը խուսափել է լիգատուրաներից, բացառութեամբ տասնուհինգերորդ տողի «լաւ» եւ «նորաչնքն» բառերից:

Տես. Լալայեան Աղգ. Հանդ. XXIII. 130. յաւաքնութիւն, Սոլաքին, ընծայ, շինական փոխ. շինակնատուն:

ՅԱԻԵԼՈՒԱՄ Ա. 11.

Ա. Գրքի եր. 79

Վեղիի վերին ակունքների Աղբիւրսա գիւղում ուրիշ արձանագրութիւնների հետ կայ նաեւ Պապաքի անունով մի արձանագրութիւն երկու քարի վերայ, թերի.

Պապա... տվի շին/եւ մին մարգն եւ զՅրդուտ եւ ... արին/ Դ: Ժամ իմ հաւրն Վասակա յետ մահու(ա)ն ով ոք. մերոց.

Նոյն Պապաքը եկեղեցու հիւսիսային պատին նոյն իմաստով մի ուրիշ արձանագրութիւն ունի, բայց դարձեալ փշացած.

Ես Պապաքս տվի մին էզ/(մ)ին շինական շահով ու զեն... / զՍոցադեղ ա:... / գոմին մարգ... / ուտն եւ ... / Դ: աւր Ժամ...

ԾԱՆՅՈՒԹ.— Այս Պապաքը Վասակ Սաղբակեանի որդին է, մասնակից Գանձակի պատերազմին 1222 թուին. տ. Գանձ. Ղուկ. հրատ. 194. 368. Արձանագրութիւնները բանասիրութեան մատչելի են դառնում առաջին անգամ:

ՅԱԻԵԼՈՒԱՄ Ա. 12. ԱՂՋՈՑ ՎԱՆԲ

Ա. Գրքի 86. Բ. Գրքի 150. Պատկ. 184

1. Յաշխարհակալութեն Արդուն զա նին եւ ի թագաւորութե Դաւթի եւ հարա պետութե (s!) ար Յովանիսի եւ ի տէրութե//
2. տեղոյս պարոն Աշոտոյ ես Ղազար Ածատուր տէր Աւագ ս բէրաք զՂուրս եւ կանկն//
3. էցաք զխաչս եւ տնկէցաք զայգին Յովան զոր ամիր սպասալար եւ աթա պակ Սաղուն նուվէր (s!) ետ էկեղեցոյ// զՂուրս անխափան ի բանի պահէ կատա րողք գրէլո ցս աւրհնին յԱյ եւ ով որ զ այգին յէկեղեցոյս եւ ի ջ//

4. րէս հանէ յէրից Ժողովոյն նզով ել եղիցի եւ զրկի կենաց ջրոյն Առանձին՝ գարեկզի քարի վերայ. ի թվ. 212

ԾԱՆՅՈՒԹ.— Արձանագրութիւնը գտնուած է տաճարի արեւելեան կողմն ընկած խաչքարի (պատկ. 184.) պատուանդանի չորս կողմը. տողատուած է բնագրի համաձայն. // զձերը պատուանդանի կողերն են ցոյց տալիս. վերջին երկու տողերը կողերի համաչափութիւնից դուրս են իրբեւ առանձին տողեր խաչքարի կողերի վերայ: Հրատարակել ենք առաջին անգամ. Շոդակաթ. հայագիտական ժողովածու. 1913. եր. 26: Ouw. Mat. XIII. չունի: Չունին եւ միւսները:

ՅԱԻԵԼՈՒԱՄ Ա. 13.

Ա. Գրքի եր. 97. 99.

Դսեղի Բարձրաբաշ Ա. Գրիգորի արեւմտեան պատին, դրնից աջ (եւջողի).

ՈՂՁ (1247)

1. Ի թվականութեանս հայոց եւ յիշխանութե տիեզերակալ իշխանաց իշխանի Աւա ... թապակ
2. Իւանէի ես Պուաշ որդի Վասակա եւ թոռն Սաղբակա միաբանեցա սբ ուխտիս Բարձրաբաշիս եւ էտու ի շին
3. ութի տանս: ճ: դէկ աւ եւ սպասաւորք սբ ուխտիս սահմանեցին: Ա: քառանասուրքն (պիտքի կարդալ «ֆառասուրք») ի տարոջն արդ ով խափանէ զգր
4. եալս եւ կամ չարնէ զիմ Ժամն դատի յԱյ եւ իմ մեղացն պարտական է առաջի Այ:*

*Արձանագրութեան գլխին՝ մէջ տեղը՝ քանդակուած է մի երկուտր խաչ. գրերը խոշոր են եւ բաւական գեղեցիկ, բայց նկարել կարելի չէր, մի մեծ ծառ առաջը կտրած լինելու պատճառով: Առաջին տողի կէտերով նշանակած մասը կտրուած է, բայց կարելի է լրացնել. պէտք է լինէր «գին որդոյ ա»:
Տես. Ջալ. Ա. 112. սխալաչատ: Վիմ. Տար. թերի. 91.

ՅԱԻԵԼՈՒԱՄ Ա. 14.

Ա. Գրքի եր. 98.

Յոհաննայ վանքի հարաւային պատին, աջմ փղուած

ՈՂՁ թ. 4.

1. Ողորմութբ այ ես Պուաշ որ դի մեծի ի շխ աւ ին (շ-ի շրջանի մեջ «խ»)